

Čís. 4411.

Propadnutí zbraně po rozumu § 36 zbr. pat. může být vysloveno jen, patří-li zbraň obviněnému neb osobě, která se neoprávněného nosení (obviněným) zaviněně účastnila (na př. zbraň mu půjčila).

(Rozh. ze dne 4. května 1932, Zm II 97/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Břeclavi ze dne 2. července 1931 ve výroku, jímž flobertka, kterou obžalovaný Josef N. neoprávněně nosil, byla prohlášena za propadlou, a dále usnesením téhož soudu ze dne 10. srpna 1931, jímž žádost Vavřína N-a za vydání oné flobertky byla zamítnuta, byl porušen zákon v ustanovení § 36 zbr. pat.; onen rozsudkový výrok i toto usnesení se zrušují a okresnímu soudu v Břeclavi se ukládá, by o žádosti Vavřína N-a za vydání flobertky znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Břeclavi ze dne 2. července 1931 uznán byl Josef N. vinným přestupkem proti bezpečnosti těla podle § 431 tr. zák. a přestupkem podle § 36 zbroj. pat., jichž se dopustil tím, že v měsíci dubnu 1931 v B. střelil z flobertky po vrabcích za okolností, že tím byla ohrožena bezpečnost lidí kolem jdoucích, a že tehdy neoprávněně nosil zbraň, aniž mohl prokázati potřebu k nosení této zbraně k odvrácení hroziícího mu nebezpečí. Bylo vysloveno, že zbraň podle § 36 zbroj. pat. propadá. Již při četnickém vyšetřování tvrdili Vavřín N., zaměstnavatel obviněného, i obviněný Josef N., že puška je vlastnictvím Vavřína N-a a že obviněný bez jeho vědomí jí použil ke spáchání trestných činů. Obviněný udal i u soudu, že puška je vlastnictvím Vavřína N-a, a tuto okolnost potvrdil též jako svědek četnický strážmistr Antonín D. Okresní soud v Břeclavi nechal však tyto soudně zjištěné skutečnosti v důvodech rozsudku nepovšimnuté a nezabýval se ani tvrzením v trestním oznámení, že obviněný vzal pušku Vavřínu N-ovi bez jeho vědomí. Proti rozsudku nebyl podán opravný prostředek. Dne 16. července 1931 podal Vavřín N. u okresního soudu v Břeclavi žádost o vydání pušky s odůvodněním, že puška je jeho vlastnictvím, že má oprávnění k její držbě a nosení, a že obviněný Josef N. vzal žadateli tuto pušku bez jeho vědomí. Tuto žádost okresní soud v Břeclavi usnesením ze dne 10. srpna 1931 zamítl s poukazem na výrok rozsudku, jímž byla flobertka prohlášena za propadlou a že nelze ji tudíž vydati, bez ohledu na to, komu patří. Do tohoto usnesení podal Vavřín N. dne 3. září 1931 krajskému soudu trestnímu v Brně stížnost, jež byla usnesením tohoto soudu ze dne 29. září 1931 odmítnuta, ana byla podána po uplynutí třídní lhůty § 481 tr. ř.

Výrokem rozsudku okresního soudu, že zbraň podle § 36 zbroj. pat. propadla, a usnesením okresního soudu ze dne 10. srpna 1931, na výroku tom se zakládajícím, byl porušen zákon. Propadnutí zbraně podle § 36

zbroj. pat. je nesporně vedlejším trestem (§ 36, 47 zbroj. pat.). Trest však může podle všeobecných zásad trestního řádu stihnouti jen vinníka, jak výslovně stanoví § 31 tr. zák. Lze proto propadnutí zbraně podle § 36 zbroj. pat. vysloviti jen, patří-li zbraň neoprávněně nosená buď obviněnému samému neb osobě, která se neoprávněně nosení zaviněně účastnila (zapůjčením, dobrovolným přenecháním nebo jiným zaviněným způsobem). V trestní věci, o níž jde, bylo tvrzeno, jak již uvedeno, že se obviněný dostal do držení zbraně ne-li proti vůli jejího pravého vlastníka, tedy jistě aspoň bez jeho vědomí. Bylo proto povinností soudu, by pravdivost těchto tvrzení vyšetřil a zjistil, jakým způsobem se obviněný zbraně zmocnil. Jestliže Vavřín N. obviněnému ani zbraň dobrovolně nezapůjčil ani se na trestném činu (na nedovoleném nosení zbraně obviněným) nesúčastnil, nesměla býti zbraň prohlášena za propadlou a mělo býti předpisu § 36 zbroj. pat. vyhověno způsobem v § 47 zbroj. pat. uvedeným (viz rozhodnutí býv. nejv. soudu vídeňského úř. sb. čís. 4026, Löfl. sb. čís. 570 a rozhodnutí čsl. nejvyššího soudu čís. sb. tr. 2645, 3167 a 3902). Bylo proto zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona podle § 33 tr. ř. vyhověti a podle §§ 292 a 479 tr. ř. rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 4412.

Zamítl-li odvolací soud návrh na opravu mylně označeného druhu trestu v rozsudku soudu první stolice, zavinil zmatek podle § 384 čís. 9 tr. ř.

(Rozh. ze dne 7. května 1932, Zm IV 41/32.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti J. K. a spol. pro zločin podle § 15 čís. 3 zák. na ochr. rep. vyhověl zmateční stížnosti veřejného žalobce založené na důvodu zmatečnosti podle čís. 9 § 384 tr. ř., zrušil rozsudek vrchního soudu ohledně obžalovaného J. K. a uložil vrchnímu soudu, by, doplně řízení, znova ve zrušené části jednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Vrchní prokurátor ohlásil při hlavním odvolacím přelíčení zmateční stížnost podle čís. 9 § 384 tr. ř., poněvadž vrchní soud nevyhověl jeho návrhu při tomto přelíčení, aby byla opravena psací chyba v rozsudku soudu první stolice, kde u obžalovaného J. K. je uvedený trest vězení na místo trestu žaláře, a aby byli vyslechnuti předseda a zapisovatel prvního soudu o tom, jaký druh trestu byl rozsudkem prvního soudu vyhlášen. Vrchní soud zamítl návrh veřejného žalobce z důvodu, že v konceptu rozsudku první stolice je slovo »žalář« škrtnuto a ponecháno slovo »vězení«, což nasvědčuje tomu, že se tak stalo vědomě a úmyslně, nikoli pouhou psací chybou. Zmateční stížnost veřejného žalobce jest oprávněna. Návrh učiněný při hlavním odvolacím přelíčení veřejným žalobcem směřoval zřejmě k opravě psací chyby, vloudivší se prý do rozsudku soudu první stolice co do druhu vyměřeného trestu, neboť veřejný žalobce tvrdil, že vyhlášen byl trest žaláře a že jen